

РЕШЕНИЕ

№ 6532

гр. София, 29.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 14.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4091** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 96 вр. чл. 4, ал. 1 – ал. 5 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) и чл. 156 и сл. от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и в изпълнение на указанията, дадени с решение № 5300 от 16.04.2013 г. по адм. дело № 1949/2013 г. по описа на Върховен административен съд, VII отделение.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място] срещу Ревизионен акт № 21-116 от 30.03.2012 г., издаден от М. А. Д. и Р. И. Б. на длъжност „главен инспектор” в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична община в частта относно определените размери на такса за битови отпадъци относно услугата „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци” за 2007 г. в размер на сумата от 1 384,36 лева, за 2008 г. в размер на сумата от 1 384,36 лева и за 2009 г. в размер на сумата от 1 252,51 лева ведно със съответните лихви за забава върху посочените суми, потвърден мълчаливо при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК от кмета на Столична община.

В жалбата се твърди, че неправилно органите при дирекция „ПАМДТ” – СО са установили дължимост на такса за битови отпадъци по отношение на единия компонент – услугата за сметосъбиране и сметоизвозване за собствения на дружеството недвижим имот, като се поддържа, че имотът попада извън границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Претендира се сумите за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. относно услугата „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци”, които са определени с процесния ревизионен акт и същите са

недължими, да се прихванат срещу вземанията на Столична община. Иска се отмяната на ревизионния акт в така оспорената му част и се претендират направените по делото разноси.

Ответната страна – кметът на Столична община, представлявана от адв. Т. П. изразява становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че след като жалбоподателят е заплатил дължимата ТБО за процесните години изцяло, включително и относно услугата „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци”, то това е индиция, че посочената услуга действително е била предоставяна от СО по отношение на собствения на дружеството недвижим имот. Счита, че искането за възстановяване на претендираните суми е неоснователно в рамките на това производство.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и извърши съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 21-219 от 20.11.2011 г., издадена от П. И. на длъжност главен инспектор в дирекция „ПАМДТ” при Столична община е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2011 г. и за такса битови отпадъци (ТБО) за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2011 г. Определен е срок за извършване на ревизията до три месеца. ЗВР е връчена пълномощник на дружеството на 01.12.2011 г.

На ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ № 604 от 30.11.2011 г., като дружеството е предоставило изискваните документи.

С декларация по чл. 17, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 280 от 26.07.2002 г. от [фирма] е деклариран недвижим имот – земя, находящ се в [населено място], район „М.”, местност „бул. А. М.” – пл. № 2340, за част от който е отреден УПИ V с площ от 3040 кв.м. с уредени сметки по регулация, в квартал 5 Г. Имотът е придобит с нотариален акт за собственост № 48 ,том II, рег. № 1999, дело 260/2002 г. Отчетната стойност на имота е 332 873,46 лева. За имота е открита данъчна партида М 280.

За 2007 г., 2008 г. и 2009 г. отчетната стойност на имота е 329 609,16 лева. Имотът е заведен счетоводно от дружеството в сметка 201 (Земя, гори и трайни насаждения).

Съгласно скица на поземлен имот № 28439 от 19.09.2011 г. поземлен имот с идентификатор 68134.4083.6017 е с адрес – [населено място], район М., [жк], същият е с площ от 3042 кв.м.

Направено е искане за извършване на насрещна проверка № 048 от 13.01.2012 г. до директора на Столичен инспекторат относно предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите на обществен оползване, извозване и обезвреждане на депа или други съоръжения на битовите отпадъци на недвижим имот – земя, находяща се в [населено място], район „М.”, пл. № 2340, парцел V, кв. 5 г, местност [улица], за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011 г.

С писмо изх. № СИ 6701 – 51/1 от 15.02.2012 г. на директора на Столичен инспекторат до директора на дирекция „ПАМДТ” – СО е изпратено становище на началника на Районен инспекторат по местонахождение на имота, за разположението на обществените съдове за битови отпадъци, обслужващ имота на [фирма].

Съгласно становището на И. З. – началник РИ „М.” (прил. на л. 200 от приложенията към делото) цитираният имот, представляващ пл. № 2340, парцел V, кв.5 г, местност [улица] попада в сектор 3, район „М.”. В становището е посочено, че относно

предоставяне на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържането на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане на депа или други съоръжения на битови отпадъци за периода 2006 г. – 2011 г., сметоизвозването е извършвано на общо основание. По оперативен план на [улица]пред бл. 509 има разположени 4 броя съдове за битови отпадъци, тип Б. – РА 1100 л., които се сметоизвозват ежедневно. Според становището услугите по снегочистване на прилежащата [улица]са извършвани съгласно оперативен план.

До директора на дирекция „Финанси” – СО е изпратено искане за представяне на документи изх. № МДТ 6600 – 80 от 13.02.2012 г. за изискване на информация относно извършени и разплатени разходи по бюджета на СО за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения за периода от 01.01.2006 г. – 31.12.2011 г. В отговор на искането е изпратена справка № МДТ – 6600-80 -1 от 20.02.2013 г. на директора на дирекция „Финанси” – СО заедно с приложения към нея писмени документи.

Съгласно заповед № РД – 09-1811 от 28.10.2005 г. на кмета на Столична община в имотите, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване в район „М.” (посочени в т. 2) попадат – ж.к. М. 1 А – теренът между [улица], [улица]и [улица]; теренът между [улица]и[жк].

Със заповеди № РД – 09-1126 от 30.10.2006 г., № РД – 09-2298 от 29.10.2007 г. и № РД – 09-4012 от 31.10.2008 г. на кмета на Столична община съгласно т. 1 в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район „М.” попада – ж.к. М. 1 А – теренът между [улица], [улица]и [улица], теренът на Б. и Х.. В т. 2 от заповедите са описани имотите, които не попадат в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район М., измежду които попадат: ж.к. М. 1 А – теренът между [улица]и[жк]; празните терени зад 145 СОУ до [улица]и Н. „Г.”.

С решение № 34 от 25.01.2007 г. на СОС е определен размер на ТБО за 2007 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (действаща, считано от 01.01.2007г.) по чл. 26, ал. 2 от Наредбата - за нежилищни имоти на предприятията е определен размер, както следва: - 4,2 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци; - 4,8 промила за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; 3 промила за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

С решение № 87 от 28.02.2008 г. на СОС е приета и одобрена план – сметка за 2008 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или друг и съоръжения на битовите отпадъци и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, като е определен и размер на ТБО за 2008 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (действаща, считано от 01.01.2007 г.) по чл. 26, ал. 2 от Наредбата - за нежилищни имоти на предприятията е определен размер, както следва: -4,2 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци; - 4 промила за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; 3,8 промила за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

С решение № 34 от 29.01.2009 г. на СОС е приета и одобрена план – сметка за 2009 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и поддържане на чистотата на териториите за обществено

ползване, като е определен и размер на ТБО за 2009 г. по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (действаща, считано от 01.01.2009 г.) по чл. 26, ал. 2 от Наредбата - за нежилищни имоти на предприятията е определен размер, както следва: - 3,8 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци; - 4,2 промила за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; 4 промила за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Издаден е ревизионен доклад № 21-083 от 07.03.2012 г. от инспектори в дирекция „ПАМДТ” – Столична община, срещу който е подадено възражение № МДТ – 2600-90 от 26.03.2012 г.

Ревизионното производство е приключило с издаването на РА № 21-116 от 30.03.2012 г. от М. А. Д. – главен инспектор и Р. И. Б. – главен инспектор при дирекция „ПАМДТ” – Столична община.

С РА са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011 г. в размер на 3354,31 лева и лихви в размер на 38,15 лева, от които приспадната внесена сума в размер на 2736, 29 лева и лихви в размер на 5, 37 лева и е определена дължимата сума 618,02 лева и лихви 32,78 лева. По отношение на задължението за ТБО за посочените периоди от 01.01.2006 г. – 31.01.2011 г. е установено задължение в размер на 20 394,44 лева и лихви 1320,55 лева, като е приспадната внесена сума в размер на 18 317,79 лева и лихви за забава в размер на 1210,38 лева, като е определена дължимата сума от 2 076,65 лева и лихви 110,17 лева.

РА е връчен на ревизираното лице на 06.04.2012 г.

От страна на [фирма] до кмета на Столична община е подадена жалба № МДТ – 2600-117 от 19.04.2012 г. срещу ревизионния акт само в частта относно задълженията за ТБО за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. относно услугата „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци”, като е направено искане да бъде извършено прихващане или възстановяване на сумите с установените с РА задължения.

В 60-дневния срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК кметът на Столична община не се е произнесъл с решение по жалбата на [фирма] срещу РА в оспорената му част, поради което същият следва да се счита мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК в така обжалваната му част. В останалата част относно задълженията за ДНИ за посочените периоди, както и за задълженията за ТБО за 2010г. – 2011 г. ревизионният акт е влязъл в сила като необжалван по административен ред.

В рамките на съдебното производство в изпълнение на указанията, дадени с отменителното решение № 5300 от 16.04.2013 г. по адм. дело № 1949/2013 г. по описа на Върховен административен съд, VII отделение, е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза, като заключението на в.л. Р. К. е прието без оспорване от страните. Според приетото от експерта процесният недвижим имот се намира извън територията, заключена между [улица], [улица] и [улица], като той се намира западно от [улица], между [улица], [улица] и [улица]. Според в.л. К. имотът се намира в ж.к. М. 1А между [улица], ж.к. М. 1 и ж.к. М. 3 и попада в зоната по т. 2 от заповеди № № РД – 09-1126 от 30.10.2006 г., № РД 09-2298 от 29.10.2007 г. и РД – 09-4012 от 31.10.2008 г. на кмета на СО.

Въз основа на така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, IV състав направи следните правни изводи:

Видно от приложената обратна разписка РА е връчен на задълженото лице на 06.04.2012 г., като жалбата до кмета на Столична община е подадена в рамките на

срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК. В 60-дневния срок по чл. 155, ал.1 от ДОПК, започнал да тече от 27.06.2012 г., решаващият орган не се е произнесъл с решение, поради което РА в обжалваната му част се счита мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК. Срокът за обжалването му по съдебен ред е 30-дневен, като жалбата до АССГ е подадена чрез Столична община с вх. № 2600-6319-1 от 18.07.2012 г. Следователно, срокът по чл. 156, ал. 5 от ДОПК е спазен и жалбата се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Предмет на оспорване е РА № 21-116 от 30.03.2012 г., издаден от главни инспектори при дирекция „ПАМДТ” при Столична община в частта относно задълженията за ТБО за 2007 г., 2008 г. и 2009 г. относно услугата „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци”. Ревизираното лице не оспорва сумите за ТБО за посочените години относно другите два компонента – услугата „обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци” и услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване”. В останалата част РА е влязъл в сила като необжалван по административен ред.

Р. акт в оспорената му част е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност. ЗВР е издадена от П. И. – главен инспектор в дирекция „ПАМДТ” – СО, която е определена за орган, който да възлага ревизия по реда на ЗМДТ съгласно заповед № МДТГ – 9301-67 от 04.05.2011 г. на директора на дирекция „ПАМДТ” – Столична община. Спазено е изискването на чл.112, ал. 2, т. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ.

Р. акт е издаден от М. А. Д. и Р. И. Б. на длъжност „главен инспектор” в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична община, като същите са определени за компетентен орган да издадат ревизионен акт по отношение на [фирма] на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК съгласно З. № 21-107 от 27.03.2012 г. Самата З. е издадена от П. И. – главен инспектор в дирекция „ПАМДТ” при СО, която е оправомощена да издава ЗВР и да определя компетентни органи да издават РА съгласно цитираната заповед № МДТГ – 9301-67 от 04.05.2011 г.

Следователно, въз основа на така представените доказателства ревизията на [фирма] е възложена със заповед, издадена от орган, определен за компетентен да издава такива заповеди съгласно императивното изискване на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, както и се установява, че РА е издаден от служители в дирекция „ПАМДТ” – Столична община, определени за компетентен орган със заповед, издадена по реда на чл. 119, ал. 2 от ДОПК (в редакцията си преди изм. ДВ, бр. 82/2012 г., в сила от 01.01.2013 г.). Следователно, процесният РА е издаден от материалнокомпетентен орган.

Не са налице допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяната на ревизионния акт на това основание.

Съдът намира за основателни доводите на жалбоподателя за неправилно прилагане на материалния закон при издаване на ревизионния акт в оспорената му част по следните съображения:

Спорният въпрос в рамките на съдебното производство е дали ревизираното лице

дължи ТБО за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци” за процесните 2007 г., 2008 г. и 2009 г. Предмет на спора не е целият размер на задълженията за ТБО за така посочените години, тъй като жалбоподателят счита за дължими сумите, определени за другите две услуги – услугата „обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения” и услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване”.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗМДТ за имоти, намиращи се извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, се събира такса за ползване на депо за битови отпадъци и/или за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване. На основание чл. 62, изр. 2 от ЗМДТ размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. От друга страна, нормата на чл. 66 от ЗМДТ (в приложимата за проверяваните периоди редакция) предвижда, че таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за: 1. осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци -контейнери, кофи и други; 2. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; 3. проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци; 4. почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

Съгласно чл. 71 от ЗМДТ не се събира такса за: 1.сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Следователно, по отношение на първия компонент от таксата за битови отпадъци – услугата за сметосъбиране и сметоизвозване, трябва да е доказано по категоричен начин, че услугата не се предоставя от общината, като задължение за ответната страна в случая е да установи, че действително по отношение на процесния имот М 280, собственост на [фирма] е извършвана посочената услуга.

На първо място, не е спорно между страните, че за 2006 г. (извън оспорените периоди) имотът не попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци в район „М.” съгласно заповед № РД – 09-1811 от 28.10.2005 г. на кмета на Столична община. Съгласно цитираната заповед в границите на територията на район „М.”, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване попада ж.к. М. 1 А – теренът между [улица], [улица]и [улица], теренът между Б. и Х.. Съгласно т. 2 от заповедта в имотите, попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване в ж.к. М. 1 а попада теренът между

[улица]и [жк], празните терени зад 145 СОУ до [улица]и Н. „Г.“. Със заповеди № РД – 09-1126 от 30.10.2006 г., № РД – 09-2298 от 29.10.2007 г. и № РД – 09-4012 от 31.10.2008 г. на кмета на Столична община съгласно т. 1 в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район „М.“ попада – ж.к. М. 1 А – теренът между [улица], [улица]и [улица], теренът на Б. и Х.. В т. 2 от заповедите са описани имотите, които не попадат в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район М., измежду които попадат: ж.к. М. 1 А – теренът между [улица]и[жк]; празните терени зад 145 СОУ до [улица]и Н. „Г.“.

За изясняване на спорния въпрос дали имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване за процесните периоди 2007 г. – 2009 г. е прието заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено, дало пълен и точен отговор на поставените задачи. Вещото лице К. е работило по въпросите след задълбочен преглед на доказателствата по делото и след проверка в СО – район „М.“.

За да се отговори на поставения въпрос, на първо място, следва да се определи конкретното местоположение на процесния недвижим имот. Според нотариалния акт и скица на имота същият представлява празно дворно място, находящо се в [населено място], М. 1А с площ от 3 675 кв.м., съставляващо имот с планоснимачен № 2340, за част от който е отреден УПИ V с площ 3040 кв.м. в квартал 5 Г по плана на С., местност [улица]. Според отразеното в заключението по СТЕ имотът се намира между [улица], [улица]и продължението на [улица]и е отразено върху графиките на стр. 4 и стр. 5 от заключението. Най- близките обекти са с адрес С., М. 1 А, [жилищен адрес] 551 А и бл. 552 – източно от имота, а североизточно – бл. 548 и бл. 549. Най – близкият адрес по [улица]е № 37. От другата страна на булеварда срещу процесния имот се намират обекти с административен адрес С., М. 1, бл. 44 и бл. 44 А. Както отразено в отговора на поставената задача 2 от вещото лице, процесният имот се намира в ж.к. М. 1 А между [улица], [жк], като същият попада извън територията, заключена между [улица], [улица]и [улица].

Съдът дава вяра на констатираното от вещото лице относно местоположението на имота, тъй като то се подкрепя от писмените доказателства по делото, както и от графиките, част от заключението на стр. 4 и стр. 5.

На второ място, след като бъде определено точното местоположение на имота, следва да се направи преценка дали действително процесният имот попада в района, в който е организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци или не.

В заповеди № РД – 09-1126 от 30.10.2006 г., № РД – 09-2298 от 29.10.2007 г. и № РД – 09-4012 от 31.10.2008 г. на кмета на Столична община в границите за сметосъбиране и сметоизвозване е включен теренът между [улица], [улица]и [улица], а процесният имот не попада в този обхват. Както е приело вещото лице К., имотът се намира западно от така описания терен между [улица], [улица]и [улица]. Съдът счита, че собственият на ревизираното лице недвижим имот попада в описаните в т. 2 от цитираните заповеди имоти,

попадащи извън границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район „М.“, а именно – ж.к. М. 1А – теренът между [улица]и ж.к. М. 3. Този извод следва от констатациите в заключението по СТЕ, което не е оспорено от ответната страна.

Съдът не цени изложеното в становището на началника на РИ – М. от 26.01.2012 г., според което процесният имот попада в сектор 3 в района на границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на територията на район М. за процесните години. С така цитираното становище се удостоверяват факти, които са благоприятни за ответната страна, а от друга страна, в компетентността на Столичния инспекторат не е включено правомощие да установява (удостоверява) точното местонахождение на недвижим имот според регулационния план. На следващо място, нормата на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ императивно определя акта, с който се определят границите на района – заповед на кмета на общината. Следователно, това становище не може да служи като годно доказателство, че имотът, собственост на [фирма] попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. В този смисъл решение № 8377 от 14.06.2011 г. по адм. дело № 14136/2010 г. по описа на Върховен административен съд, I отделение. От друга страна, според становището най-близките съдове за битови отпадъци се намират на [улица]пред [жилищен адрес] които се сметоизвозвали ежедневно, като видно от графиките в заключението по СТЕ бл. 509 се намира от другата страна на [улица], а процесният имот се намира западно от [улица]. Както вещото лице е констатирало, а и това се установява от графиките на стр. 4 от заключението, най- близките блокове до имота са бл. 551 А и бл. 552 в близост до [улица]. Разположението на бл. 509 и намиращите се в близост съдове за битовите отпадъци (според становището на началника РИ – М.) е в рамките на зоната за организирано сметосъбиране и сметоизвозване, в който район процесният имот не попада.

В допълнение на гореизложеното съдът намира, че от ангажираните от ответната страна писмени доказателства относно извършени разходи до дейностите за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци за процесните години (2007 г. – 2009 г.) не се установява действително да е извършвана процесната услуга от страна Столична община по отношение на процесния имот, собственост на [фирма].

Съгласно констативен протокол № 15 от 06.12.2006 г. на [фирма] (стр. 80 – 81 от приложенията по делото) е извършено ръчно метене на конкретно описани улици в [жк], сред които не попада [улица]. В констативни протоколи, издадени на [фирма] е посочено, че е извършено „ръчно метене на [улица], без конкретизация на други граници с улици или квартали (стр. 86 – стр. 90 от приложенията по делото). В констативен протокол № [ЕГН] (без дата на съставяне, прил. на л. 157 от приложенията към делото) е посочено „механизирано метене на улични платна и площади – А. М.“ без друга конкретизация. По идентичен начин е споменат [улица]в констативни протоколи № [ЕГН], №[ЕИК], № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН], № [ЕГН] от 30.07.2008 г., № 15 от 02.05.2006 г., № 15 от 02.10.2006 г., № 15 от 03.10.2006 г., № 15 от 15.10.2006 г., № 15 от 06.10.2006 г., № 15 от 07.10.2006 г. (прил. на л. 193, л. 197, л. 201, л.203, л. 206, л. 208, л.254, л.337,

л. 488, л. 489, л. 490, л.521, л. 523, л. 527, л. 529, л. 531от приложенията към делото).

Както е видно от съдържанието на представените констативни протоколи по никакъв друг начин местност [улица]не е посочена в тях, за да може съдът самостоятелно да свърже имота на ревизираното лице с претендираната за осъществена спрямо него услуга по организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци.

Следователно, съобразно разпределението на доказателствената тежест в процеса по чл. 170, ал. 1 от АПК ответникът е длъжен да докаже изпълнението на предпоставките за издаване на оспорения ревизионен акт, а именно да установи, че имотът попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и така определената услуга да е реално осъществена от страна общината на територията, на която попада имота. В процесния случай тези две предпоставки не се установиха да са изпълнени от ответната страна.

Съобразно това незаконосъобразно органите при дирекция „ПАМДТ” – СО са определили дължима ТБО за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци” за процесните 2007 г., 2008 г. и 2009 г. съответно:

1. за сумата от 1 384,36 лева, формирана като 4,2 промила от отчетната стойност на имота (329 609, 16 лева) за 2007 г. ведно със съответните лихви за забава;

2. за сумата от 1 384,36 лева, формирана като 4,2 промила от отчетната стойност на имота (329 609, 16 лева) за 2008 г. ведно със съответните лихви за забава;

3.за сумата от 1 252,51 лева, формирана като 3,8 промила от отчетната стойност на имота (329 609,16 лева) за 2009 г. ведно със съответните лихви за забава.

РА в така оспорената му част следва да се отмени като издаден при неправилно прилагане на материалния закон.

Във връзка с искането на жалбоподателя така посочените суми да бъдат прихванати от установените с РА задължения или да му бъдат възстановени съдът не може да се произнася в рамките на това производство. Не съществува пречка лицето да поиска прихващане или възстановяване на посочените суми по реда на чл. 129 от ДОПК пред съответния орган на дирекция „ПАМДТ” – СО.

При този изход на спора на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 740 (седемстотин и четиридесет) лева, представляващи заплатена държавна такса в размер на 50 лева, възнаграждение за вещо лице в размер на 150 лева и уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 540 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], [населено място] акт № 21-116 от

30.03.2012 г., издаден от М. А. Д. и Р. И. Б. на длъжност „главен инспектор“ в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община в частта относно задължението за такса битови отпадъци относно услугата „организирано сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци“ за 2007 г. в размер на сумата от 1 384,36 лева, за 2008 г. в размер на сумата от 1 384,36 лева и за 2009 г. в размер на сумата от 1 252,51 лева ведно със съответните лихви за забава, мълчаливо потвърден при условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ай Си Ен“ О., [населено място], ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 740 (седемстотин и четиридесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: